

Sygn. akt I C 1215/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 09 maja 2013r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Ryszard Jaworski

Protokolant Marta Góra

po rozpoznaniu w dniu 09 maja 2013r. w Oleśnicy

Przy udziale stron:

powód (...) **sp. z o.o. w W.**

pozwany **H. L.**

o zapłatę

powództwo oddała.

Z. /

1. kal. 21 dni

09.05.2013r.

I C 1215/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 3.290zł stanowiącej należność, za sprzedany jej sprzęt.

Powództwo zostało uwzględnione przez wydanie w dniu 09.07.2012r. nakazu zapłaty, od którego to nakazu pozwana złożyła sprzeciw. W sprzeciwie tym podniosła kwestie wadliwości sprzętu oraz braku możliwości spłat ratalnych, a także brak reakcji sprzedawcy na reklamacje.

Precyzując te zarzuty wskazała, że nigdy nie chciała zatrzymać tego sprzętu, ale strona powodowa nie chciała go przyjąć mimo odstąpienia od umowy (k.24).

W toku postępowania ustalono następujący stan faktyczny:

W istocie niesporne jest między stronami, że na pokazie w dniu 18.10.2011r.

– dokonywanym poza siedzibą przedsiębiorstwa sprzedawcy - zawarta została umowa sprzedaży fotelu masującego za cenę 3.390zł, który to fotel kupującemu został wydany.

Niesporne też jest, że zakup miał być finansowany kredytem bankowym w uzyskaniu którego pośredniczył sprzedający.

Pozwana po otrzymaniu dokumentów bankowych odstąpiła skutecznie od tej umowy kredytowej w związku z czym wezwana została przez sprzedawcę do zapłaty całej umówionej ceny sprzedaży.

Niezależnie od odstąpienia od umowy dotyczącej kredytu bankowego, pozwana korespondowała (oraz zgłaszała telefonicznie) z powódką wnosząc zarówno o odstąpienie od umowy jak też o naprawę uszkodzonego fotelu.

Ani odstąpienie od umowy, ani reklamacja nie zostały uwzględnione przez powódkę – i sporny fotel nadal jest w posiadaniu pozwanej.

Dowód:

umowa sprzedaży k. 11

wezwanie do zapłaty k. 12

odstąpienie od kredytu k. 13

odstąpienie od umowy k. 28,27

korespondencja pozwanej k. 29 i nas.

zeznanie pozwanej k. 45

X X X

Jak wskazano to wyżej niesporny jest fakt zawarcia przez strony umowy sprzedaży spornego fotela masującego, a okoliczność ta potwierdzona jest dodatkowo pisemną umową. Do umowy tej będą przy tym miały – z uwagi na to iż sprzedawca jest przedsiębiorcą – przepisy ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów (Dz. U 12 poz. 1225).

Art. 2 tej ustawy przewiduje, że zawarcie takiej umowy (poza lokalem przedsiębiorstwa) upoważnia konsumenta do odstąpienia od umowy bez podania przyczyn w terminie 10 dni. Z kolei przedsiębiorca o tym prawie powinien poinformować kupującego i wręczyć mu wzór takiego oświadczenia – co wynika z art. 3 ust. 1 powołanej ustawy.

Art. 4 przewiduje zaś, że brak tego pouczenia powoduje, że bieg terminu do odstąpienia nie rozpoczyna się, a odstąpienie nie jest możliwe dopiero po upływie trzech miesięcy od zakupu.

Do zachowania terminu do odstąpienia od umowy wystarczające zaś jest wysłanie

oświadczenia o odstąpieniu przed upływem terminu określonego w art. 2.

W świetle zacytowanych przepisów należy wskazać, że pozwana mogła była odstąpić od zawartej umowy do 28.10.2011r. i takie oświadczenie zostało na piśmie przez nią złożone. Brak jest wprawdzie dowodu doręczenia tego pisma, ale powołana wyżej ustawa nie odnosi się do kwestii daty otrzymania oświadczenia o odstąpieniu, ale od jego wysłania. W tym zakresie sąd dał zaś wiarę zeznaniom pozwanej, że korespondencję taką wysłała – tym bardziej, że wskazywała na posiadanie dowodów nadania, choć ich

w formie procesowej nie dostarczyła – co jednak przemawia za tym, że zdarzenie takie miało miejsce. Tym bardziej, że pozwana przedstawiła też szereg innych pism kierowanych do powódki na które nie otrzymała odpowiedzi. Przy tym dodatkowo wskazać należy, że strona powodowa zobowiązana do odniesienia się do tej kwestii nie uczyniła tego - co pozwala na przyjęcie tych ustaleń za przyznane w związku z treścią art. 230 kpc.

Tym samym należy wskazać, że pozwana dotrzymała ustawowego terminu do odstąpienia od umowy, a skoro tak, to po jej stronie istnieje tylko obowiązek zwrotu otrzymanego towaru, ale nie jest zobowiązana do zapłaty umówionej między stronami ceny zakupu.

Niezależnie od powyższego należy jednak dodać, że z dokumentów przedłożonych przez powódkę wynika, iż nie wypełniła ona w sposób należyty obowiązku poinformowania pozwanej o możliwości odstąpienia od umowy. Wskazać przy tym należy, że odstąpienie od umowy kredytu było dokonane, „na druku”, jaki pozwana otrzymała z banku - a

od powódki takiego dokumentu nie miała. Nie sposób bowiem za taki wzór uznać zapisu zawartego w treści ogólnych warunków umowy zawartych na jej odwrocie. Punkt 16 wskazuje wprowadzić dane niezbędne do oświadczenia, ale jest to oświadczenie mało czytelne z uwagi na brzmienie punktu 12.

Fragment ten nie wskazuje bowiem na możliwość odstąpienia od umowy, a jedynie określa, że nabywcy przysługuje „prawo o którym mowa w art. 2 ust 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów”.

Punkt 12 dla przeciętnego konsumenta nie jest zatem skorelowany z punktem 16

– a to pozwala na stwierdzenie, że powódka nie udzieliła właściwego pouczenia o prawie odstąpienia od umowy, a co za tym idzie pozwana mogła tego odstąpienia dokonać w terminie 3 miesięcy od wykonania umowy.

Z tego więc powodu po stronie powódki nie istniało roszczenie o zapłatę ceny za sprzedany towar – co uzasadniało oddalenie powództwa.

Brak orzeczenia o kosztach wynika z faktu, że pozwana – wygrywająca sprawę

– żadnych kosztów nie poniosła.

Z/

1. odpis dor. pełn. pow;

2. kal. 14 dni

20.05.2013r.